

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταίς έπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ έξωτ. φρ. 30.
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : άπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

ΒΟΥΛΗ

Παρασκευή — 10 Δεκεμβρίου.

"Εξω εἶναι χειμῶν, ἀλλὰ τὸ θερμομέτρον τῶν βουλευτῶν ἐντὸς τῆς αἰθούσης δεικνύει πολλοὺς βαθμοὺς ὑπεράνω τοῦ μηδενικοῦ, καὶ ὁ ἀφῆρητος αὐτὸς καύσων γίνεται κατὰ δῆλος εὐθύς ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ὑπὸ τῶν κκ. Λούντζη καὶ Κουμουνοῦρου.

"Ἄλλοτε τοῦλάχιστον τὰ ἐπεισόδια ἐτίθεντο ἐν τῷ μέσῳ, ὡς συνήθως συμβαίνει ἐν ταῖς συνεδρίαις καὶ ταῖς ἐποποιαῖς· ἄλλοτε ἡ συνεδρίασις μᾶς προανήγγελλε τὰ ἐπεισόδια· σήμερον τὸ ἐπεισόδιον ἐχαιρέτισε τὴν ἐναρξιν τῆς συζητήσεως, ὡς πολεμικὸν πλοῖον τὴν ἀφίξιν ἡγεμόνος.

"Ο υἱὸς Κουμουνοῦρος εὐρίσκειται ἐπὶ τοῦ βήματος διὰ νὰ εἴπῃ τὰς ἀπαραιτήτους ἐπερωτήσεις του πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἐρεθίζεται, χειρονομεῖ, κακίζει, κραυγάζει, ὡς εἰκόσ' ἀπὸ τὰ βάρη τῆς δεξιᾶς πτέρυγος ἐν βαρῷ Οὐοῦου ἐξελθὼν ἀπὸ ἐν στόμα, ὡς βορρᾶς ἀπὸ τὸν ἀσκὸν τοῦ Λίλλου, κτυπᾷ κατὰμουτρα τὸν ἐπὶ τοῦ βήματος.

"Ἄλλ' ὁ Κ. Κουμουνοῦρος, — τὰ γνωρίζετε — οὐζοῦ καὶ ξερῶ, κ. . . !

Τί κακό, τί θόρυβος, τί προτάσεις ἀνακλήσεως εἰς τὴν τάξιν καὶ τί ρητορικότης τοῦ Κώστα ἀπὸ τοῦ βήματος ἐστὶ λυσσασμένη, κατὰβραχνος, ἐξακολουθοῦντος νὰ ἀναπτύσῃ τὸ θέμα τῆς ἀνωτέρω ἀπαντήσεώς του.

"Ο κ. Λούντζης ἐγείρεται νὰ δικαιολογηθῇ πρῶτον φορᾶν ἀκοῦν τὴν φωνὴν του· μὰ δὲν εἶνε ἑλλην αὐτὸς ὁ Ζακύνθιος ; ποῖος κόπος ἕως οὗ ἀρθρώσῃ τὰς λέξεις, καὶ ἐν ποίᾳ προφορᾷ ! Ἡ γλῶσσά του ἀναγκασθεῖσα νὰ καταλίπῃ ἐν βίᾳ τὴν μακαρίτητα τῆς σιωπῆς περιήλθεν εἰς ἀπόγνωσιν.

— 'Ενῶ ὁ Κουμουνοῦρος . . . ἐξέγεεν ἐπὶ τοῦ βήματος . . . τὴν ἑρμὴν του . . . τότε . . . διὰ νὰ μιμηθῶ τὸν ἦχον . . . τῆς φωνῆς του . . . ἐθορύβισα . . . ! ἀλλὰ αὐτὸς . . . ἔχει σχέσεις με ζῶα τινὰ . . . ἀφίνω δὲ τὴν ὕβριν διὰ λογαριασμόν του.

Πρόεδρος πρὸς τὸν Κώστα : ἀνακαλεῖς τὴν λέξιν ;
 Κώστας (μὲ τὴν βράχην του ἐσπρηγμένην ἐπὶ τοῦ Προεδρείου) Δὲν ἀνακαλῶ !

Πρόεδρος, πάλιν : ἀνακαλεῖς ;
 Οἱ φίλοι του τῆς ἀριστερᾶς : ἀνακαλεῖ ! ἀνακαλεῖ !
 Κώστας : φοβερός. Δὲν ἀνακαλῶ, ὅχι, δὲν ἀνακαλῶ.
 Πρόεδρος : Θὰ πάρῃ τέλος, Κύριοι· ἀνακαλεῖς ;
 Κώστας : κάμνει διὰ τῆς κεφαλῆς του τρία ἀρνητικὰ νεύματα γιγαντιαίων διαστάσεων.

Πρόεδρος : Λοιπὸν σὲ ἀνακαλῶ εἰς τὴν τάξιν !
 'Ἄλλ' ὁ ἀνακληθεὶς ἀνακαλεῖ ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐπερωτήσεις του.

'Επὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁμιλοῦσιν οἱ κκ. Ζηνόπουλος, Ῥηγόπουλος, Ἀντωνόπουλος, Δουζίνιας καὶ Δελνηγιώργης, ὅσους καὶ περαίνει τὴν συζήτησιν αὐτὴν τὴν ἀπέραντον, ἀφοῦ εἶχε τὴν τύχην νὰ ἐγκαινισθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Δελνηγιάννη.

Καὶ ὁ μὲν κ. Ζηνόπουλος ἐμολογεῖ, ὅτι ὁμιλεῖ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀνεξαρτήτως πάσης πολιτικῆς ἐννοίας· σχῆμα λόγου εἰς τὸ ὅποιον συχνὰ καταφεύγει ὁ κ. Ζηνόπουλος. Τὸ θεωρεῖ ὡς μὴ κοινωφελὲς καὶ μέλλον καιρίως νὰ βλάψῃ. Καὶ ἐν τῷ ἐπιλόγῳ του παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ἀποτρέψῃ τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον κατὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Χαίρετε, παρθένα δάσκη τῆς Ἀμερικῆς ! ὁ κ. Ῥηγόπουλος ποτὲ δὲν σᾶς λησμονεῖ· ὁ τίτλος τοῦ περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως λόγου του εἶναι : "Οταρ ἡμῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ! Καὶ ἀναφέρει παραδείγματα τῆς θαυμασίας ἀναπτύξεως τοῦ

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΣΥΡΑ:

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Μετά την αποδιοπόμψην της συριχθείσης Α'. ελαφράς υψιφώνου Κ. Κόρσα, ο πονηρός Λαμπρούνας μάς έκουδάλησεν ως βαρυτέρην τήν Κ. Γρασσόνη, ἣν μάς ἐπαρουσίασε χθές ἐπί σκηνῆς διὰ τῆς 'Υπνοβάτιδος.

Α'. παρένθεσις. Γρασσόνη ἐξελληνίζεται εἰς γρασίδι. Ἄρά γε ἦλθε διὰ τὴν φάγην ἢ τὴν μάς ταγίσην τοιοῦτο;

Β'. παρένθεσις. Ἡ Γρασσόνη ἐπακρίτετο τὴν 'Υπνοβάτιδα. Πλὴν ἡμεῖς δὲν ἐπεκρινόμεθα ποσὸς τοὺς ὑπνώττοτας. Ἐκουμήθημεν μὲ τὰ σωσά μας, μὲ τὸ τοιοῦτο μουσικὸν τέρας.

Ἐνθυμῆσαι τὴν 'Υπνοβάτιδα; Ἀναμνησθεσθε πάντοτε τῶν τερπνῶν μουσικῶν τεμαχίων της, ἅτινα κατακλιθεὶς τὰ ὄψα, καὶ ἐπὶ ἡμέρας περιδουοῦσι περὶ αὐτὰ μὲ χάριν, μὲ γλύκα, μὲ νοστιμάδα; Ἐνθυμῆσαι τὴν 'Υπνοβάτιδα, βραίουσαν φῆς ἢ σκιά, ἐμφανίζομένην ὡς τὸ πρῶτον βόδον τοῦ Μάξου, φεύγουσαν ὡς τερπνὸν ὄνειρον;

Ἐ! Θεέ μου! Ὅλα αὐτὰ ποῦ νὰ ἴδῃς εἰς τὸν Λαμπρούνα; Ποῦ νὰ τὰ ἴδῃς εἰς τὴν Γρασσόνην;

Τροφὸς Ἐλθετὶς μὲ προέγοντα στήθη, μὲ φωνὴν θραυσθέντος ματωλίνου, μὲ τὰς χεῖρας κινουμένας, ὡς τὰς τῆς ἀράχνης, καὶ ἀσθροκαταρχομένας, ὡσεὶ διὰ τὴν βραβίωσιν τοὺς θεατὰς, οἵτινες ἔχουσι τὴν ἀναιδέαν νὰ προσέχωσιν εἰς τοιαυτὰ τέρατα, μὲ ἀνάστημα νάου, μὲ κινήσεις καὶ βηματισμούς Μπουρδούση, μὲ μυριάδας οὐλημάτων ἀναιδῶς ἀποστελλομένων πρὸς τοὺς θεατὰς, δι' ἕκαστον χειροκρότημα τὸ ὁποῖον ἐλετήμων τις ψυχὴ, ἀποστέλλει πρὸς αὐτήν, ἰδοὺ ἢ εἰκὼν τῆς Γρασσόνης.

Καὶ χάριν αὐτῆς ἐδιώξαμεν τὴν Κόρσα, ὡς θὰ διώξωμεν καὶ ταύτην χάριν ἄλλης, ὡς θὰ διώξωμεν καὶ τὸν ἐλευσόμενον τερόρον, χάριν ἄλλου.

Ἡ μοναχὴ ἀνεκάθισεν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ διὰ τοῦ κινήματος τούτου ἐδειξε γυμνάς τὰς ὠλένας της, περικαλλεῖς ὡς πρὸς μοναχὴν.

Ἐξέπεμψε βραχίον τινὰ καὶ δυσδιάκριτον στεναγμόν, ἐστήριξεν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τὴν κεφαλὴν καὶ ἤρχισεν ὡς ἐξῆς μὲ ἡρεμίαν φωνήν.

— Πολλάκις σοὶ διηγήθην τὸν βίον μου, πάτερ. Ἄλλ' ἢ ἐξωτερικὴ ὄψις τῶν συμβάντων δὲν εἶναι ἢ αὐτὴ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς ψυχῆς, καὶ ὅστις διηγείται τὸν βίον του καὶ κάμνει μακρὸν λόγον περὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ ἢ καὶ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν του, ψεύδεται, διότι περιουτολογεῖ ἐξ ἀνάγκης. Ἐκεῖνο ὅπερ πρὸς τὴν ψὴν μου δὲν ἐτόλμησα ποτὲ νὰ σοὶ εἶπω καὶ πρὸς αἰσθῆσίν μου θὰ σοὶ ἐμολογήσω τώρα διὰ πρῶτην φοράν εἶναι τοῦτο ἂν καὶ διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ δόλου μὲ ἀπήγαγεν ὁ Βενετὸς εὐπατρίδης ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ συζύγου μου, οὗ ἦτον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας εὐτύχημα ἐνόμισα τὸ νὰ συζῶ μὲ τὸν Βενετὸν καὶ νὰ εἶμαι ἐρωμένη του. Διότι εἶγέ τι λίαν ἐπιβάλλον καὶ ἐσωφρονικόν, ὅπερ μὲ καθυπέταξε καὶ ἀνέτρεψεν ἐντελῶς τὴν συνείδησίν μου. Οὐδέποτε εἶχον ἀγαπήσει μὲ νεανικὸν πάθος τὸν συζυγόν μου. Μοὶ ἐφαίνετο βαρὺς καὶ ὄγληρός, ἂν καὶ αὐτὸς μὲ ἠγάπα. Καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μάλλον ἐνοχὸς εἶμι ἐγὼ, ἢ τις ἠκολούθησα τὸν Βενετὸν, ἢ οὗτος, ὅστις μὲ ἀπήγαγε. Διότι αὐτὸς μὲ ἤρπασεν ἐνδοῦς εἰς μέθην παροδικήν, εἰς πάθος βλαίου καὶ τυραννικόν. Ἐνῶ ἐγὼ, ὁμοί: ἠπάτων ἐμαυτὴν καὶ

Καὶ χάριν αὐτῶν ὄλων, οἵτινες ῥίπτονται εἰς τοὺς δρόμους, δὲν διώκομεν τὸν ληστὴν Λαμπρούνα, νὰ λυτρωθῶμεν, ποῦ ἐπεκάθισεν ὡς ἐριάλτης ἐπ' ἡμῶν μουσικός.

Διότι τί πταῖουν αὐτοὶ οἱ δυττυγεῖς; Ὁ Λαμπρούνας τοὺς μισθοδοτεῖ μὲ 300, 500 καὶ 800 φράγκα. Δὲν εἶναι δυνατὸν λοιπὸν παρὰ νὰ μάς πωλοῦν καὶ αὐτοὶ 300, 500 καὶ 800 φράγκων τέγγην καὶ φωνήν. Ἐὰν θέλωμεν περιπλέον, ἀφαιλομεν νὰ ζητήσωμεν τοιαύτην ἀπὸ τὴν Λαμπρούνα οἰκογένειαν...

Οἱ ἐπαρχιωταὶ πάντοτε ἀντιθέτως τῶν πρωτευουσιάνων καὶ ἐνδύονται καὶ τρώγουσιν καὶ φέρονται. Ἐν παραδείγματι. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν οἱ χωροφύλακες φονεύουσι τοὺς κλητῆρας. Ἐν Σύρῳ οἱ κλητῆρες φονεύουσι τοὺς χωροφύλακας.

Τώρα, τίς ὁ φονεὺς χωροφύλαξ; Βεβαίως ἦτο ἐκείσεως. Λέγουσιν ὅτι ἦτο καλὸς. Ἀλλὰ διὰ τὴν καλὴν χωροφύλαξ, εἶναι χωροφυλακικὸν παρόρημα, ὅπερ οἱ κλητῆρες διαγράφουσι διὰ κάμαρ.

BEC.

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Ἡξεύρομεν πολλάκις τὴν ἀπόστασιν τῶν ἀπωτέρων πραγμάτων καὶ δὲν ἠξεύρομεν τῶν πλησιεστέρων. Ἡ Γῆ ἀπέγει τοῦ Ἡλίου 148 ἑκατομμύρια χιλιομέτρα, νομίζω. Πόσον ἀπέγει, παρακαλῶ, ἡ καρδιά μου ἀπὸ τῆς ψυχῆς μου;

Ὁ παῖς γελᾷ, ὁ νέος βεμβάζει, ὁ ἀνὴρ σκέπτεται, ὁ γέροντ μελετᾷ.

τοὺς πάντας. Διότι ὑπεκρινόμεν ὀλίγην βαθεῖαν καὶ ἡ καρδιά μου ἐν παραθύρῳ ἔχαίρει καὶ ἐμεθύσκετο ἐξ ἀγαλλιάσεως ἐρωτικῆς.

— Σφάλμα βεβαίως εἶναι τοῦτο, κόρη μου, εἶπεν ὁ πνευματικὸς κυττάζων αὐτὴν μετ' ἀπορίας, ἀλλ' ἄρκει ὅτι μετενόησες πρὸ πολλοῦ.

— Οὐδέποτε μετενόησα εὐκρινῶς, ἀπήντησεν ἡ μοναχὴ στεναλῶσα. Ἄν ἐγκατέλιπον τὸν κόμητα, ἐπραξα τοῦτο ἐξ ἐρωτικῆς παύσεως καὶ ματωδῶς ζήλοτυπίας καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ σώσω τὴν ψυχὴν μου.

— Δὲν πειράζει, τέκνον μου ἂν δὲν μετενόησες ἤδη πρὸ πολλοῦ, μετανοεῖς τὴν βεβαίως.

— Δὲν ὑπάρχει μετάνοια, πάτερ.

— Τί λέγεις; βλασφημεῖς, ὦ γύναι.

— Δὲν πιστεύω ὅτι ὑπάρχει μετάνοια ἀληθῆς, πάτερ, ἐκτὸς ἂν ὀνομάζεται οὕτω ἢ ἐπιτιθέουσι τῆς μετανοίας καὶ ἢ ὑποκρισία.

Ὁ πατὴρ Ἀμμὸν ἐσκώθη σπασμωδικῶς ἐκ τοῦ σκαμνίου του, ἔκαμε τὸ σμῆρον τοῦ σταυροῦ καὶ περιήλθεν εἰς ἀμπιχανίαν.

— Τότε διατί μ' ἐπροσκάλεσες ἐδῶ; εἶπεν. Εἰς τί χρησιμεύει ὁ ἱετὴρ εἰς νόσον ἀθεράπευτον;

— Διὰ τὴν ἐξομολογηθῶ, πάτερ μου.

— Νὰ ἐξομολογηθῆς ἄνευ μετανοίας;

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ἐν τινι ξενοδοχείῳ.
— Κύτταξε, ἐλησμώνησε νὰ στυμείωσῃ τὸ κρασί!
— Πέτου νὰ διορθώσῃ τὸν λογαριασμόν.
— Ἦ! Γιατὶ νὰ γείνω ἀφορμὴ νὰ ἐπιπληθῆ ἀπὸ τὸν κύριόν του διὰ τὸ λάθος του αὐτὸ τὸ πτωχὸ παιδί;

— Τί ἔμαθα ἀναχωρεῖς;
— Ναι, πηγαίνω εἰς τὴν Ἰσπανίαν.
— Δι' ὑποθέσεις;
— Ὅχι; χάριν διασκεδάσεως.
— Θὰ πάρετε καὶ τὴν σύζυγόν σας;
— Τρελλάθηκα; Ἀφοῦ σὰς λέγον ὅτι πηγαίνω χάριν διασκεδάσεως.

Μεταξὺ Κυρίας καὶ ὑπερστρίας:
— Μαρία εἶμαι εὐχαριστημένη ἀπὸ σέ, τί θέλεις νὰ σοῦ κάμω μποταμί για τὴν πρωτοχρονιά;
— Κυρία, ἐγὼ θέλω... τὸν ἐξάδελφόν μου Ἰωσήφ.

Διδάσκαλος πρὸς μαθητὴν:
Τὸ αὐτὸν ποῖον γένους εἶνε ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ;
Ὁ μαθητὴς σκέπτεται, εἶτα λέγει:
— Δὲν εἰμυπρούμεν νὰ εἰξεύρωμεν ποῖου γένους εἶνε, ἐνόσω τὸ πουλάκι δὲν βγαίνει ἀπὸ μέσα.

Μετὰ ἀπουσίαν δεκαοκτῶ μηνῶν ἀπὸ τοῦ συζυγικοῦ οἴκου, ἐπιστρέφει ὁ σύζυγος καὶ ἀκούει ὅτι ἡ σύζυγός του εἶχε γένους τοκετοῦ. Φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐργίζεται καὶ ἐτοιμάζεται νὰ... ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξέρχεται ἡ μάϊα καὶ ἀναγγέλλει ὅτι ἡ κυρία ἔτεκεν εἰς τὸ φῶς δύο διδύμους. Τότε ὁ σύζυγος ἀναφωνεῖ:
— Τί βλάκας! Δὲν εἶχε λογαριάσει ἑννέα καὶ ἑννέα δεκαοκτῶ, ἴσα, ἴσα δύο διδύμα!

Ἡ ψυχὴ ἀγαπᾷ ὕψηλά, ἡ καρδιά ἀγαπᾷ χαμηλά.

Αἱ ταπεινότεραι τῶν ἀρετῶν εἶναι πολλάκις αἱ ἀναγκαϊότεραι, καὶ παράδειγμα ἡ ὑπομονή, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναμεθα οὔτε νὰ μάθωμέν τι, οὔτε νὰ παραγάγωμεν.

Μία βράνυσος λέξις εἰς τὸ στόμα ἀνθρώπου ὅστις δὲν ἔλαβεν ἀνατροπὴν, προσκρούει ὀλιγώτερον ἢ ἡ μικροτέρα παράβασις τῆς εὐπρεπειᾶς εἰς τὸ λέγειν τοῦ πεπαιδευμένου.

Ὁ ἦχος ἔχει καὶ τὴν λάμψιν του καὶ τὸ χρώμα του.

Δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ τις τὰ πάντα καὶ νὰ μὴ χρησιμεύῃ διὰ τίποτε. Οἱ ἀρχαῖοι περὶ τῶν τοιοῦτων ἔλεγον: ὁ τὰ πάντα εἰδὼς καὶ μὴδὲν ἐπιστάμενος.

Ἡ γυνὴ εἶναι ὄργανον τοῦ ὁποίου τὸ κλειδί εἶναι ἡ καρδιά. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τις μόνον ἐν τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔξερῃ νὰ τὸ κρούῃ, διὰ τὴν εὐτυχίαν.

Ὁ μεγαλοφυὴς ὅταν ἀποθνήσκῃ διὰ τοὺς λόγους του, τότε ζῆ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Γελῶμεν πολλάκις διὰ τὴν ἀφέλειαν τῶν μικρῶν κορασιῶν τὰ ὁποία φέρουσι τὴν κούκλαν των εἰς τὴν θυρίδα διὰ τὴν θανάτωσιν τὴν ὁδόν. Ἀλλὰ δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἀφελεῖς ὅταν δεικνύομεν εἰς ἀνθρώπους τινὰς καλλιτεχνήματα; Ἐὰ εἶπῃτε, δὲν ἐγνωρίζομεν ἂν ἀντιλαμβάνονται. Ἄλλ' εἰκταίνα τάχα;...

Καὶ ἡ καρδιά εἶναι ἐπιδεκτικὴ τελειοποιήσεως, ὡς τὸ πνεῦμα.
ARMINGAUT

— Καὶ νὰ σὰς ζητήσω νὰ μὲ διδάξῃτε τὴν μετάνοιαν, ἂν εἶναι δυνατόν.

— Ἀλλ' αὐτὴ δὲν εἶναι διδασκλή, εἶναι αὐθόρμητος, κόρη μου.

— Λοιπὸν σὰς λέγω ὅτι εἶναι ἀδύνατος.

— Ἐγείρε τὸ πονηρὸν πνεῦμα τῆς βλασφημίας ἐντὸς τοῦ σώματός σου.

— Ἀκουσέ μου, πνευματικὴ μου, προσεκτικῶς, καὶ συγγώρισον μίαν ἀσθενὴ γυναικᾶ. Νόμιζε μὲ ὡς μεθύουσαν καὶ παραληρούσαν. Παραδόχημαι ὅτι ἐρχεται ἐνίοτε στιγμὴ τις, καθ' ἣν ἡ ψυχὴ κατανούσεται καὶ κλαίει σιγανὰ ἢ καὶ θρηνεῖ βραγδαίως ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ὑπερτάτη σκέψις πάσης διανοίας. Ἀλλ' ἡ στιγμὴ αὐτὴ παρέρχεται, ὡς παρόχονται πάσαι αἱ στιγμαί, καὶ μετ' αὐτὴν ἐπανίσταται ἡ σὰρξ καὶ ζητεῖ τὰ ἐαυτῆς. Ἀνηθήθητέ με, πάτερ μου, καὶ μὴ μὲ καταδικάζετε. Ὑποφέρω ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπὶ τῆς στραμνῆς ταύτης τοῦ Ἄδου τὰ βασανιστήρια. Ἡ καρδιά μου εἶναι αἰμοσταγῆς, ἡ καρδιά μου ἐσκοτισμένη. Συγνώμης καταβαίνει εἰς τὰ χεῖλη μου ἀσεβῆς λογισμὸς καὶ ἀναβαίνει ἐναγῆς ἐπιθυμία. Οἱ στεναγμοί μου τὰ δύο ταῦτα μετασφραζοῦσιν εἰς τὴν πυρίνην γλῶσσαν τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἀπελπισίας. Ἡ βλασφημία εἶναι φυσικὸν προϊόν τῆς δυστυχίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀπιστίας. Δὲν πιστεύω ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον γυνὴ μάλλον κολασμένη ἔμοῦ. Ἦς κατάδικος δεμένος εἰς τὸν σκόλοπα, δι' οὐ μέλλει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ποινὴ μου, εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ μου δεμένη εἰς τὸν ἔρωτα τούτον, ὅστις εἶναι ἡ ποινὴ μου εἰς τὸν

(ἀκολουθεῖ)

Μποεμ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 110 τῆς 7 τρ. μηνὸς διακηρύξεως τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Δημότικου Νοσοκομείου ἢ Ἐλπίς προσκαλοῦνται ὅσοι τῶν Κυρίων ἐπιθυμοῦσι ν' ἀναδεχθῶσιν ὡς ἐργολάβοι διὰ τὸ ἐπιόν ἔτος 1883 ἅπαντα τὰ τρόφιμα κλπ. τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὴν προσηκόντως τοιχοκολληθεῖσαν διακήρυξιν, νὰ προσέλθωσιν ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας Π. Μ. μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας, τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, ἧτοι τὴν 10, 11, καὶ 12 τοῦ ἱσταμένου μηνὸς τ. ε.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 1882.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοτ. Νοσοκομείου ἢ «Ἐλπίς»

Τ. Μαράτος.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ-ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ-ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΣΚΗΝΑΙ ΤΟΥ
ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ-ΠΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Κομψὸς τόμος ἐκ 200 σελίδων ἀντίμ. ῥ. 2 1/2

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕἰΣ ΤΟ

βιβλιοπωλεῖον Κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ Ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ-ΗΛΘΕ ΧΕΙΜΩΝ

ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΑΤΕ ΤΑ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΣΑΣ ΕἰΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΙΚΟΝ

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Αἴγιον, Ἀταλάντην, (Αἰδηψὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὁρεοῦς Μιζέλην, Ἀλμυρὸν καὶ Βῶλον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἀμοργὸν καὶ Θήραν.

ΤΡΙΤΗ 6 1)2 π. μ. Δι' Αἴγιον, Πάρον, Ἰθράν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον.

ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ἰστέρνια Τήνου, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ κατὰ δεκαεπταήμερον διὰ Γαύριον Ἄνδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀτμόπλοιον κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Βρεντήσιον, ἕτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρονίτσαν, Αἴγιον, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυθήνην, Ζάκυνθον, Κατάκωλον καὶ λοιπὰ μέρη τῆς καθόδου τῆς γραμμῆς Πελοποννήσου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βῶλον, Σκιάθον καὶ Σκόπελον.

ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Διὰ Ἰθράν, Σπέτσας καὶ Ναύπλιον.

» 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Σέρινον, Σέρον καὶ Μήλον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξοῦς καὶ Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν δὲ ἕτερον ἀτμόπλοιον τὴν πρωίαν ἐκάστου Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἄσπικον, Μύτικα, Ζαβέρδα, Ἀλέξανδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Μενίδιον καὶ Καρθαγαῶν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγιον, Πάρον, Ἰθράν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνίδιον, Κυπαρίσι, Μονεμβασίαν, Κύθηρα, Γύθειον, Αἰμένι, Καλάμας καὶ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνόδου τῆς γραμμῆς Πελοποννήσου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1)2 π. μ. Διὰ Κέαν, Κύθον, Σύρον, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην.

ΚΡΥΟ! ΚΡΥΟ!

Αὐτὰς τὰς λέξεις οὔτε θὰ τὰς εἶπατε, οὔτε θὰ τὰς αἰσθανθῆτε, ἂν τρέξητε νὰ προμηθευθῆτε εἰς τὸ ἔμπορικόν

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΣΤΕΚΟΥ

Ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ἀρ. 61,

ΦΑΝΕΛΛΑΙΣ ΕΓΓΛΕΖΙΚΑΙΣ

χρωματισταῖς καὶ λευκαῖς, αἱ ὁποῖαι μεταβάλλουν τὴν κλίνην εἰς ἀληθῆς θερμότηπον.

ΕΤΙ

ὑποκάμισα γαλλικά, τοῦ τελευταίου συρμού, καὶ τσιράκια ἐγγλέζικα, ὄχι καλλίτερα.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΟΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φεῖ ἀλη λεπ. 60
Μέλανος » » » 60

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ἰστοκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιῶ)